

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl



Op naar een dag die de verscheidenheid viert

Fabio Lemoine

Leeftijd
24 jaar

**Godsdienst/
levensovertuiging**
We zijn allemaal een piepkleine autonome expressie van het universum, verbonden in de kleinste deeltjes. Deel je inspiratie, je gevoelens en je dromen, want niemand in deze wereld schrijft jouw gedicht af zoals jij dat zou hebben gedaan.

Geboorteplaats
Utrecht

Woonplaats
Amersfoort

Actief als
docent Sport en Bewegen op obs De Koekoek in Utrecht, rapper en poëet bij Uprising Studio (www.uprisingstudio.nl)

Politieke partij
Geen

Passie
Als ik zie dat mensen aandachtig luisteren wanneer ik spreek voor een groep.

Beste Hugo de Jonge,

Mijn naam is Fabio Lemoine en ik ben 24 jaar. In Amersfoort en omstreken ben ik beter bekend als rapper Monnik. Mijn muziek kenmerkt zich door haar beschrijvende verhalen die het doel hebben iets te raken of te kraken. Graag licht ik mijn idealen als het gaat over de toekomst toe. In deze brief zal ik het hebben over Nederland en Europa, over mijn eigen overtuigingen, over leiderschap en tot slot over wat ik zou willen behouden en zou willen veranderen in Nederland. Als artiest ben ik graag een spiegel voor al wat er gebeurt op deze wereld.

We beginnen met de koers. De drie belangrijkste doelen waar Nederland volgens mij zijn ogen op moet richten zijn verduurzaming, onderwijs en culturele verbinding. Graag licht ik deze kort toe.

Drie hoofddoelen

Als eerste vind ik dat Nederland leiderschap moet tonen op het gebied van verduurzaming. Hoewel windmolenpark en zonnepaneel nu in grotere vaart aan onze horizon verschijnen, bezetten we in Europa een beschamende, ondergemiddelde positie als het gaat om duurzaamheid. Uit onderzoek blijkt zelfs dat de Nederlandse energie de minst duurzame is van de gehele EU. Van een land met zo weinig honger, ziekte en onrecht verwacht ik dat de hoogste prioriteit visionair is en niet pragmatisch. Vandaag kunnen we ons richten op de economie, maar morgen móet het klimaat; die klus komt er hoe dan ook aan. Wij hebben de mogelijkheid om voorop te rijden en de rest mee te nemen in ons kielzog.

Daarnaast maak ik mij hard voor onderwijs, opnieuw met het oog op een verdere toekomst. Als jonge docent Sport en Bewegen zie ik dat het

⋮ 'Samen zijn we sterk, en als iedereen een
⋮ draadje geeft, heeft de naakte een hemd.'
⋮

systeem de laatste decennia bijna niet veranderd is. Het onderwijs dat ik als kleuter kreeg lijkt op dat van vandaag. Ik lees echter over interessante innovatieve methodes in Scandinavië; die lijken soms tegenstrijdig met ons zuinige maar betrouwbare onderwijs, maar zijn het waard geïmplementeerd te worden. Kinderen blijken bijvoorbeeld beter te presteren als ze 's ochtends eerst bewegen, maar wij hebben niet het geld en de faciliteiten om dit te verwerkelijken. Zo zijn er vele goede voorbeelden die mijn mededocenten graag zouden invoeren, maar die nu financieel onmogelijk lijken. Mijn advies: investeer in onderwijs, op een dag zal dat je trots maken. Kinderen die uitgroeien tot nieuwe politici, journalisten, programmeurs en ja, ook doktoren aan uw bed. Zo zei Nelson Mandela ooit: 'Onderwijs is het machtigste wapen dat je kunt gebruiken om de wereld te veranderen.'

Als laatste wens ik dat verbindende initiatieven een groter podium krijgen. De multiculturele samenleving, die wij zo goed kennen, staat niet stil maar wordt constant verrijkt. Ik zou zo graag de mixer door dit land halen, zowel in religie als in rijkdom en cultuur. Kerken waar naast de Bijbel ook de Koran wordt voorgedragen, samenwerkingsprojecten tussen witte en zwarte scholen, een feestdag voor alle culturen? Het lijkt een tijd van parallelisatie waarin het ene uiterste strijdt tegen het andere, maar als we naar de geschiedenis kijken zien we dat de liefde altijd persisteert. Op die liefde moeten we een appel doen:

positieve framing van diversiteit in de media, uitwisselingsprojecten tussen boer en vluchteling, maatschappelijk eigenaarschap voor de hangjeugd ... Om niet tegen elkaar te zijn, moeten we elkaar eerst vriendschappelijk ontmoeten.

Europa

Mijn idealen voor Europa liggen voornamelijk bij het bewaren van vrede, en dus opnieuw bij verbinding. Een goed samenwerkingsverband brengt vastigheid en veiligheid, zoals onze voorouders in de Tweede Wereldoorlog graag hadden gewenst. Ik wil die vastigheid, ook wanneer dit betekent dat het ene land een grotere duit in het zakje moet doen dan het andere. Elkaar tegemoetkomen, meer geven dan je verwacht te krijgen, en altijd opkomend voor de minderbedeelden. Ik hoop dan ook dat de politiek humaan omgaat met de toestromende vluchtelingen. Want: 'Hoe zou het andersom zijn?'

Voorbij Europa is mijn ideaal dat er een globaal samenwerkingsverband wordt bewerkstelligd. Een verband dat geen verschil maakt tussen buurlanden of continenten, maar omhoog kijkt, naar de sterren. Want hoe je het ook bekijkt, de kolonisatie van het heelal is begonnen. En op een dag, ver in de toekomst, wanneer wij buitenaardse levensvormen vinden, of zij ons, zullen we beseffen dat wij allen kinderen van Moeder Aarde zijn.

Oneindigheid

Hoewel ik van huis uit geen christelijke opvoeding heb gehad en mij weinig heb verdiept in andere religies, ben ik ervan overtuigd net zo gelovig te zijn als elke christen, moslim, jood, hindoe. Ik ben gefascineerd door de oneindigheid van het universum, de leegheid van atomen en de ongelofelijke dichtheid in een zwart gat. Diepe vragen over de reden van ons bestaan, die wanneer ze bijna ontmaskerd lijken te worden, vrijwel direct een hogere onvatbare macht aannemen.

God lijkt een verklaarbare reden, en vanuit mijn rationele en ongelovige perspectief, lijkt elke godsdienst over datzelfde onvatbare gevoel te gaan. Betekenis geven aan wat wij niet kunnen verklaren. De schepping, de dood, het lot ... ik droom er weleens van dat alles deel uitmaakt van een groter geheel.

Persoonlijk denk ik dat de antwoorden voor de oneindigheid van dit universum te vinden zijn in de kleinste deeltjes. Waarom binden atomen? Waaruit bestaan de quarks in een proton? En welke energie of informatie vormt de complexe en zelfs levende structuren die wij kennen? Vragen die mij net zo gelovig maken als u, en waar ik als mens mijn waarden en principes uit kan halen. Want hoewel ons menselijk bestaan er vanuit de kosmos wat

betekenisloos uitziet, is het ook precies het enige wat we werkelijk bezitten. Dat moeten we koesteren, verzorgen en beschermen. Wees goed voor elkaar, zoals mijn oma zou hebben gezegd.

Als politiek leider van een christelijke partij zou ik mij hardmaken voor het uitdragen van de waarden en principes die in de Bijbel staan. Mijn enige motivatie om ooit de Bijbel te openen, was die kennis.

Van een leider van het CDA verwacht ik dan ook dat hij of zij deze kennis symboliseert. Niet als usurpator van de waarheid of als betoger van zijn geloof, maar als principieel bewaker van de solidariteit. Iemand die compromissen kan sluiten zonder af te doen aan zijn eigen overtuigingen. Iemand die 'nee' kan zeggen ondanks alle voordelen van het 'ja'. Iemand die moedig genoeg is om goed te doen.

Koosjere worteltjesstamppot

Als ik iets mocht toevoegen aan ons land zal dat altijd zijn ter verbetering van de verbinding. Eerder in mijn brief schreef ik al over een feestdag voor alle groepen in Nederland. Een die de samenkomst van al onze culturen viert, ondanks de weggepoetste littekens en opnieuw opengereten wonden. Een dag waar iedereen de straat op gaat en waar elke cultuur tegelijkertijd te proeven, te zien, te beluisteren en te voelen valt. Een feestdag die ruikt naar bobotie met rode wijn, naar koosjere worteltjesstamppot en naar roti met halalvlees. Hoewel Koningsdag in Amsterdam toch bijna aan deze beschrijving voldoet, spreekt die niet tot iedereen. Op Koningsdag vieren we de Koning, spelen we oud-Hollandse spelletjes en kleden we ons oranje. Ik mis een dag met een boodschap die de verscheidenheid viert. Waar geen kleur aan gebonden is en waar iedereen even 'schijt heeft' aan vooroordelen en stereotypes. Een dag van de liefde, van samen één.

Als ik iets zou mogen achterlaten, dan kies ik toch – sorry dat ik hem er weer bij haal – voor onze Zwarte Piet. Want hoewel deze goedgezinde knecht in mijn kinderbeeld een van de aardigste en onschuldigste mensen was, kan ik vanuit een breder perspectief begrijpen dat zijn uiterlijk en zijn relatie tot Sinterklaas niet proper overkomen. Tijden veranderen en culturen ook. De tijd lijkt rijp om de essentie van het sinterklaasfeest in een ander jasje te verpakken: geven zonder te nemen.

Tot slot zet ik graag een persoonlijke noot. Als kind heb ik samen met mijn ouders meerdere malen mogen reizen door de sloppenwijken van Salvador da Bahia in Brazilië. Als ambassadeurs van Stichting Vrienden van Kleutercentra in Brazilië bezochten wij kleuterschooltjes in ongeplastificeerde en rioollose wijken.

Het besef dat er zoveel mensen op deze wereld zo ontzettend anders leven dan wij, vormt nog steeds de kern van mijn muziek. Samen zijn we sterk, en als iedereen een draadje geeft, heeft de naakte een hemd.

Bedankt voor het lezen van mijn brief en de vrije kans om mijn ideeën en idealen zo in het openbaar te bespreken.

Ik heb het goed vandaag.

Fabio Lemoine

alias Monnik

